

زنده باد همبستگی جهانی کارگران

اول ماه مه، روز اعلام ضدیت طبقه جهانی کارگر علیه استثمار، در حالی فرامیرسد که استثمارگران برای تقسیم دوباره جهان در مقابل هم صف آرایی کرده اند. اینان بجان هم افتاده‌اند تا از ثروتهای طبیعی جهان و حاصل رنج تن و عرق پیشانی ما سهم بیشتری ببرند. عراق تجلیگاه کشاکششان شده است. استثمارگران میخواهند این کشاکش را در متن بی اعتبار کردن آزادی و برابری طلبی سوسیالیسم کارگری و تحمیل دموکراسی مورد نظرشان به پیش ببرند. ما در روز جهانیان باید بار دگر نقاط قوت و ضعف خود برای رویارویی با این تهاجم را سبک سنگین کنیم.

ضدیت با استثمار یک گرایش نمیر و همیشه حاضر است. این گرایش بعلت پراکندگی در غرب در جنبش «ضدیت با سرمایه» حل شده است. این جنبش در وجه غالب خود تنها با عوارض منفی گلوبالیزاسیون مخالفت دارد و بس. آنها با «ضدیت با استثمار» و برابری طلبی سوسیالیسم کارگری بیگانه‌اند. تعیین بخشیدن و متشکل کردن گرایش نیمرمان یک وظیفه اساسی است. همین کار خود جنبش ضد سرمایه را هم رادیکال و تقویت خواهد کرد. جنبش ضد جنگ اخیر جوامعی را، که سالها در غیر سیاسی کردنشان کوشیده بودند، دوباره سیاسی کرده است. استفاده از این فضای سیاسی میتواند در خدمت تقویت گرایشمان قرار گیرد. در دهکده جهانی امروز تقویت گرایشمان در غرب زمینه را برای توانمندی آن در بقیه نقاط جهان فراهم خواهد کرد. در کشورهای تحت سیطره اسلام گرایش ما در نهضت سیاسی اسلامی حل شده است. این نهضت ارتجاعی با اتخاذ تاکتیکهای تروریستی و انتحار فردی زمینه را با شکست نهائی خود آماده کرده است. این خود بالقوه بما امکان میدهد تا نیرو و توان ربوده شده‌مان را به اندامهای خود باز گردانیم.

در ایران و در کردستان نیز عدم تشکل، کار موقت، دستمزد کم، بیکاری و یا ترس از بیکاری طبقه ما را ضعیف کرده است. آنجا هم که طبقه‌مان دست به ایجاد تشکل زده است بعلت عدم آمادگی در برابر تشکلهای مورد نظر جنبش اصلاحات، ضربه پذیر شده اند. تحولات منطقه بدنبال جنگ آمریکا و انگلیس علیه عراق در کوتاه مدت تاثیراتی منفی بر مبارزه ما کارگران خواهد گذاشت. این تاثیرات در کردستان ممکن است مشهود تر باشد. اما همه اینها گذرا خواهند بود.

در اول مه کارگران پیشرو بار دیگر به طبقه‌مان یادآوری خواهند کرد که جنبش آزادی و برابری طلبی سوسیالیست گرایشی دیر پا و صاحب تجربه است. در دل کشاکشهای جهانی شانس ما برای پیشروی به نسبت یکدهه قبل باز تر شده است. منتها همه این امکانات بالقوه هستند و برای متحقق کردنشان کار آگاهانه، با برنامه، متشکل و بدور از خود فریبی لازم است.

روز جهانیان مبارک باد

انجمن کارگری جمال چراغ ویسی

۲۵ آوریل ۲۰۰۳ – پنجم اردیبهشت ۱۳۸۲